

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 12 frt.
Félévre . . . . . 6 " "
Negyedévre . . . . . 3 " "
Egy hónapra . . . . . 1 " "
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady (fő) utca 10. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszámítások intézendők.

TORONTÁL.

Szerkesztőségi Iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-ter.
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

Az imminens árvízveszély.

Nagybecskerek, február 23.

(—y.) Mi tagadás benne, ha kell, van nemzetünkben egy jó porció indolencia, mely mindenkor kárunkra szolgál ugyan, de még sem okunk rajta, mert urak vagyunk, és ha bajunk van segitünk azon, ha nem késünk el vele.

Nincsen szép hazánkban folyó és patak, mely azon vidékeket nem veszélyeztetné, a melyeket keresztül szel, elárasztván a vetéseket és megbiusítván az által egy évi fáradságunk gyümölcsét, mi költségvetésünkben deficitet szül és nem ritkán nagy nyomort okoz.

Már 1833-ik évben kezdtünk töltögetni és védgátakat emelni, hogy utját állva a romboló vizárnak, biztossítsuk földeinket és a földmivelés terén elérjük azt, a mire bennünket a természet jogosít és az önfentartás utal.

Lassan folyt az elgátolási munka, melyet a boldog régi időben a földesurak a jobbágyok által végeztettek és a nyílt rétek, nádlások és a halas tavak nagy mennyiségben fennmaradtak még.

A negyvenes években itt-ott megújult a töltésezés és folytatott-

tak a földesurak által megkezdett munkák, de az mind primitív, egyszerű terv és rendszer nélküli valami volt. és csak némely — egyes — vidéknek vált hasznára.

Az ötvenes években Bach miniszter vette kezébe az ügyet, mert fokozni akarta az állam jövedelmét, mely a rétek és nádlások után fizetett adó által nem igen szaporodott.

Mérnököket toborzott össze, felállította a csász. kir. folyam mérnöki hivatalokat és hozzáfogott a folyók szabályozásához.

Igaz ugyan, hogy sok helyütt olyan orosz fele gazdálkodás folyt, na de hát jutott is maradt is, és azért mégis volt a dolognak látszatja, haladt a töltésezés, a szabályozás, és részint az állam. részint pedig egyes magánbirtokosok társulatát alakulva, vízmentesítettek meglehetősen kiterjedési területeket, melyek annak következtében busásan pótolták a gátrendszere elköltött pénzt.

Most is vannak társulatok, sőt milliókba kerül a töltések felállítására és fenntartására és dacára annak majdnem minden év tavaszán meg-megújul az árvízveszély és ekkor van táviratozás, hatósági biztos, karhatalom, csendőrség és közérő kirendelése.

A nép ezrei ott láthatók a töltéseknél; kiabál a mérnök, bözzenkedik a hatósági közeg, — hadi lábra helyezkedik a karhatalom, türelmetlenkednek a községi előljárók, a száz meg száz kocsi nem tud egymásnak kitérni, a közérőre kirendelt szegény emberek ezrei dideregve behajtatnak a vízbe, sarat szedegetni, és a veszélyeztetett töltéseket foltoztatni, félrevertetnek a harangok, jajveszékelnak az aggok, betegek és kisdedek, egy szóval borzasztó látvány tárul elénk az affele veszély helyszínén, a hol már meg is feledkeznek az anyagi imminens kárról, és csak az ember életét féltik; és ha post tantas moles — sikerül az árvizet feltartóztatni, Isten neki, elfelejti a hatóság a kellemetlenséget, elfelejti a közérőt végző nép borzasztó — ingyenes — fáradozását és hálát adnak az égnek, hogy a baj el van háritva. De olyankor vannak többnyire az aequinoctialis szelek, van eső, tehát sár, mindmennyi ellenségei a töltéseknek és mindmennyi hátránya a tatarozásnak és illetve a töltés emelése és foltozásának.

Végre valahára elmúlik a veszély, mert vagy meggátoltatik a töltésszakadás, vagy kiszakad a gát és eláraszt vetést, falut és réteket, denique

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

A légyott.

(Vig beszélyke) —

— A „Torontál” számára írta: Törös Tivadar. —

I.

A nézőtér üres és sötét volt. A színházba olyan csend vette be magát, mintha ki se nyitnák többé. A nemrég nevető-tapsoló közönség eltűnt, mint a Machbet boszorkányai, nyom nélkül s legfeljebb egy-egy bolondos ötlet vagy dal a jutalomjátékokra előadott operettből mutatta — az otthoni, vagy a koremai társaság előtt elprodukálva, — hogy az este az operett-primadonna jutalomjátéka volt.

Színigazgatók és habitűk a színpad felalálása óta unták, ha egy operett-primadonnának férje volt. Egy férjes primadonnának, különösen a vidéken, soha sem tud úgy neki melegedni a közönség, mint az olyanoknak, a ki minden gond nélkül hozza lázba a közönséget és nem fél attól, hogy a mikor teljesen felgyújtotta a férfi-közönség vérét valami pompás kupléval, hát a színpad mellett ólálkodó férj odaszól hozzá: „Kaczerkods újra, ugy-e; no csak gyere haza!”

A zöldvári városi színház operett-primadonnájának is az volt a baja, hogy Kőbölkutyné létere — Kőbölkutny ur élt, még pedig vele. Ezt az egész zöldvári intelligencia szerencsétlen helyzetnek tartotta és

a város legkiválóbb színügyi kapacitásával (egy sugóból lett árvaszéki iktatóval) egybehangzóan megjósolták, hogy fényes jutalomjátékról szó sincs az idén.

Es ez be is teljesedett.

A Kőbölkutyné jutalomjátéka olyan szegényesen folyt le, se galamb, se karperecz, se vers nem röpült, nyujtódott és iródott a különben egészen csinos, kékszemű és molett asszonykának.

A ház is csak félig telt meg és a direktort a gutaütés kerülgette, mert bizonyosra vette, hogy a duplán felszámítandó napiköltségek árából kifizeti egy pár olyan kiálthatatlanabb színésznek a félhavi gázsiját, mint Ökölfé, a népszínmű-énekes, a ki végső esetben odáig is szokott gorombaságában menni, hogy a direktor nyakbőségét méregette, mint valami sorozóbizottsági tag.

Képzeltetni más részről azt a dühöt, a mi Kőbölkutny urat ette, midőn a második felvonás után a titkár és a kellékes (egy személyben) átadta neki az ötvenegy forintot, mint a jutalomjáték tiszta jövedelmének felét. (A direktor már rég ellínt a bevétel zsirosabb felével, nehogy a prédára leső népszínmű-énekes megrohanja a félhavi gázsit és egy pár kórista egy néhány hatos előleg fejében.)

A primadonna azonban bebizonyította, hogy nem ok nélkül kedveli a francziás chik-keket. Ő parasztosnak tartotta volna most a duzzogót játszani. Csapongott a jókedvtől és előadás után egy hatalmas tromfot gondolt ki a közönségnek. Elhatározta, hogy az ötvenegy forint bevételből pompás

vacsorát rendez az elsőrendű színészek számára a népszerű „Kékhasu bagoly”-ban.

Az öltözőben rögtön le is diktáltá férjének a meghívandók névsorát és a jámbor Kőbölkutny meg is járta, meg is hívta valamennyit a csinos szőke asszony nevében a „Kékhasu bagoly” fényes termébe.

A meghívottak közt volt a tenorista is, Vagdali. Ez határtalan ijedtséggel fogadta öltözőjében a primadonna férjét. Folyton nadrágja zsebében kotorászva, zavartan hebegett egy pár szót, köszönve a meghívást és biztosítva ő nagyságát, hogy ezt nagy megtiszteltetésnek veszi.

Kőbölkutny nem tudta felfogni, hogy a máskor olyan toladó Vagdali mi hozta ily nagy zavarba?

De ez titok volt és egyáltalán nem vala Kőbölkutny urnak szánva. Vagdali ezt azzal is mutatta, hogy midőn a gyanutlan férj kilépett az öltözőből, egy nagyot sóhajtván ült vissza székére és hirtelen egy levelet rántva ki zsebéből, lázas tekintettel futotta át annak rövid tartalmát.

— Ah, — szivta magába a szűk öltöző festett és petroleum-bűzös levegőjét, — ez aztán a hódítás! Kőbölkutyné! Alig egy pár hónapos házasság és ime . . . levelet ir nekem és holnap az enyim lesz. Es ez a szegény Kőbölkutny! De ugy kell neki! Hogy is mert ő egy ilyen asszonyt feleségül venni! Egy operette-primadonnát egy olyan ember, a ki nem is tud énekelni, — egy drámai apa! . . . . Nevetséges!

Es Vagdali most már ragyogó arczczal hajolt a levél fölé. Pár sor volt az egész.

megszűnik az árviz, és mi az egyszerű cigány módjára, midőn elhullott a tehene, azt mondotta: „vége a dögvésznek“, azt kiáltjuk: „nem kell közérő, nem kell védelem, erősebb volt az ár mint az emberi erő, így rendelkezte a jó Isten, gyerünk haza“.

Jön a száraz nyár, jön szép őszi idő, de nem jut eszébe sem a társulatnak, sem a mérnöknek valamicskét lendíteni azon a gyámoltalan töltésen. az marad oly állapotban, mint a minőben az utolsó tatarozáskor ott hagytuk, — és megint beáll az átkozott márczius, duzzad a folyó vize, kitöréssel fenyeget, — akkor uccsz neki! megint közérő, karhatalom, és az egész régi nóta.

Már is a küszöbön áll az ellenség, vajjon méltóztatik-e valakinek gondolni arra a szegény töltésre, vagy maradjunk indolensék, és várjuk be az árviz tetteges beálltát és akkor majd panaszkodhatunk!

Az egységes középiskola ügyében összehívott szaktanácskozmány szombaton és vasárnap Csáky Albin gróf elnökle alatt folytatta tárgyalásait. A miniszteren kívül felszólaltak Fináczy Ernő, Fehér Ipoly, Heinrich Gusztáv, Spitko Lajos, Felméri Lajos (aesthetikai muzeumokat sürget), Beöthy Zsolt, Rombauer Emil, Eötvös Loránt, König Gyula, Kármán Mór, Berecz Antal, Alexander Bernát, Erdődi Béla, Kemény Ferenc és Medveczky Frigyes.

VÁROSI KÖZÜGYEK.

Nagybeeskerek város közgyűlése.

Nagybeeskerek város képviselőtestülete tegnap, hétfőn tartotta havi rendes közgyűlést, Krsztics János polgármester elnökle alatt.

A képviselők nagyobb számban jelentek meg, a tanácskozás parlamentáris rendben folyt le.

Kedves Vagdali ur!

A mint tudom, holnap nem játszik. A férjem el lesz foglalva. Ne hagyja tehát otthon egyedül unatkozni

Köbölkutyénét.

Felségesen hangzott. Vagdali nem is birt magával és csaknem üvöltve énekelt el egy operetteáriát, mialatt felöltözködött és sietett a „Kékhasu bagoly“-ba.

II.

A vacsora hire, egyik újságíró révén, gyorsan elterjedt a közönség körében és a mire Köbölkutyéné elfoglalta az asztalfőt, az étteremben már nagy közönség tartotta elfoglalva a szomszédos asztalokat. Az egyedüli nagy színügyi tekintély, az exsugó ugyan kijelentette, hogy Sarah Bernhard egyszer egy csak félig telt ház láttára könyekre fakadt Párisban és nem akart tovább játszani, de a közönség jóízűnek tartotta a hecczet és érdekesnek találta magát, hogy színház után korezmázhatik s főleg az asszonyok örvendettek azon, hogy többekévé diszes toalettekben pompázhattak és nagyuriasszonyosan sört kérhettek a zavarba jött pinczerektől. A dolog érdekességét nagyban emelte az a körülmény is, hogy az iparosifjak dalárdája „tisztelete jeléül“ beállított az étterem előszobájába, elének-lendő a cigányzenekar szünetei alatt az ujonnan betanult „Marseillaise“-t és az „Ebredj Árpád fiát!“, mint igen alkalomszerű dalokat, viszonzásul azokért, melyeket a fillér-estélyükön csattogott el Köbölkutyéné.

A közönség különben se nem evett, se nem ivott, de nem is beszélt, hanem félol-

Mielőtt a tárgysorozaton levő tárgyak feletti tanácskozás megkezdődött volna, Gyorgyevics Milos dr. interpellálta az elnöklő polgármestert, hogy milyen indokból lett a helybeli petensek figyelmén kívül hagyása mellett egy idegen a kövezetvám élére állítva? Indítványozza, hogy jövőben a képviselőtestület ne ruhazza át jogait a tanácsra. A polgármester azt feleli, hogy a tanácsban 4 szavazattal, 2 ellenében, a most hivatalban levő főfelügyelő meg lett választva, ő természetesen semleges maradt és nem tudhatja, hogy miért, milyen indokból szavazott a 4 tanácstag a mostani hivatalnok mellett.

Interpelláló a választ tudomásul vette a fent említett indítvány tétele után.

Rózsa I. képviselőtestületi tag interpellál, hogy miért nem alakult meg az alapszabályokban szisztemizált közigazgatási bizottság. Polgármester megígérve, hogy nemsokára össze fogja hívni ezen bizottságot és megkísérlem fogja működési körét körülírni. Kéri ezen választát tudomásul venni, a mi meg is történt.

Azután következett a tárgysorozat, melynek egyes tárgyai következő elintézt nyertek.

1. A törvényhatósági bizottság határozata az 1892. évi városi költségvetés tárgyában.

Némi módosítással, melynek már a f. évi költségvetésben nyoma legyen, elfogadtatott. A vármegye követeli, hogy a megtakarítások kamatai használtassanak fel a községi pótdó apasztására, valamint felvé-tessék a hátralékok 10 százaléka is e célra. A megtakarítások pedig egy hozzá-férhetetlen alapot képezzenek.

Az állandó választmány azt javálja ennek ellenében, hogy felirat útján megkeresés-k a vármegye ezen követelésének elejtése iránt. Rózsa képviselő a mellett van, hogy a közgyűlés ragaszkodjék az 1889. évi határozatahoz, mely szerint a megtakarítások is városi célokra felhasználtassanak, mert a netáni veszteségek is a városi pénztár által fedezendők lesznek. Péjics dr. megvární akarja a felelkezés feletti miniszteri döntvényt.

Elfogadtatott az állandó választmány in-dítványa.

2. A vármegye közigazgatási bizottsá-gának határozata, a Loga ellen elrendelt fe-gyelmi vizsgálat tárgyában.

A határozat feloldatott. Gyorgyevics dr. véleményezi, hogy a képviselőtestület, mint olyan, fellebbezze ezen határozatot.

Perisics dr. főjegyző élénk helyesléssel fogadott tárgyilagos beszédében utal arra, hogy miután 150 képviselőtestületi tag a fe-gyelmi vizsgálat ellen fellebbezett, a kép-viselőtestület, mint olyan, ha avval a me-gyei határozat ellen fellebbezne, maga-na-gával jönne ellentmondásba. Gyorgyevics zárszava után a képviselőtestület a feloldó határozatot tudomásul veszi.

3. Az alispáni hivatal rendelete, mely-lyel a közigazgatási szabályrendelet közöl-tetik.

Tudomásul szolgál.

4. Az alispáni hivatal rendelete, melylyel a miniszterium leirata a főtéren furandó árthézi kut fölszerkezetének előállítására nézve közöltetik.

A miniszter elvileg elfogadja a vármegyé-nek azon határozatát, mely szerint ezen kut fölszerkezte megyei költségen előállít-andó, de érdemileg csak akkor fog dön-teni, ha a terv és költségvetésbe betekin-tést szerezhet.

Örvendetes tudomásul.

5. Az alispáni hivatal leirata a szerve-zendő uti bizottság tárgyában.

A város részéről megválasztatik a bizot-t-ságba: Krsztics János, Perisics dr., Neugebauer városi mérnök, Grosz-mann Zsigmond, Naszke városi gazda, a rendőrkapitány és Vukovics mérnök.

6. Az alispáni hivatal rendelete a per-ospora viticola elleni védekezés tárgyában.

Elhatároztatik, hogy a polgármester azon eljárása, mely szerint e célra 10 fecskendőt rendelt, tudomásul vételessék. Egy-egy fecskendővel 1—1 holdat lehet naponta önteni.

7. A városi polgármester előterjeszti a tervbe vett szőlőhely kijelölése tárgyában eljárás bizottság szakvéleményét.

A Muzslyán levő kiaknázott homok-bányából 2 holdat ültetnek be 12.000 ame-rikai szőlőveszővel — ez anyatelepnek tekintendő — a szőlőtulajdonosok a meg-levő veszők arányában kapják ezen telepből a veszőket. A költségek 350 forinttal meg-szavaztatnak.

8. A tanács véleménye a háztelkek be-kerítése iránt.

Miután Péjics dr., Kovács, Grand-jean dr. és Vécsey Béla képviselők a régi állapot fenntartása mellett szólnak fel, a közgyűlés is fentartandónak véli, és csak azon esetben lép hatályba a kiegészi-tett alapszabály határozata, ha a kerítés tulajdonosa lehet.

makrapipájának szurrogátumát, oda mordult Vagdalihoz:

— No, hápogj már valamit, te sonka!

Ez a tagadhatlanul színvonalon álló meg-szólítás, ugy látszik, felhívás volt a teno-ristához, hogy énekeljen valamit, mert a primadonna és a reporter biztatására Vag-dali csakhamar egy bordalba kezdett és édeskés hangjával elragadta a most már teljesen elkábult közönséget. Az exsugó ezt ugyan vidékiesnek tartotta, de nem így gondolkozott a két boltoslegény, a kik már a dal első strófájának végén elszánt taps-ban törtek ki, a miért nemsokára Ökölfí által meghívtak a színész-asztalhoz, a hon-nan aztán határtalan megvetéssel nézték le a közönséget és szintén határtalan mennyi-ségű bort hozattak, az Ökölfí nyomatékos intéseire.

Vagdali az utolsó versszakot énekelte:

„Imádott szép neved
Üres váltóra rajzolám.
S bár becsuktak érte:
Csak rólad álmodám . . .“

— Pompás, nagyszerű! — rikoltozta a kappanhangu reporter. — Ugyan kedves Vagdali, írja le nekem a szövegét! Ez lesz az udvari nótam!

— Igen, igen, édes Vagdali, írja le, — nógatta Köbölkutyéné.

— Ne kérsd magadat, te sonka! — bömbölte Ökölfí, mire homéri kacaj támadt.

— De miért hívja Vagdali urat sonká-nak? — kérde a reporter s erre fuldokló nevetés tört ki mindenikből, kivéve Vag-

dalt hajolva bámészkodtak valamennyien a primadonnáék asztala felé, hol csakhamar nagy vigáság zajlott fel.

Az örök dal, vig kedély, szeszély és in-trika vándornépei, a pompás vacsora és a borok hatása alatt féktelen jó kedvre kere-kedtek. Köbölkutyéné, tudva, hogy a kacza-gás még jól áll neki, mindegyre felnevetett a mellette ülő reporter ostoba szójátékain: a férje tömte magát és hallgatott; különben is lehetetlen lévén szóhoz jutni az általános zsvájban, a mit főleg az asztal vége felé ülő s már félig becsipett vaskos naiva a grimaszokat vágó kómikussal, a kopaszodó és kopott ruhájú primo amorozó az öles szubréttel és a kifogyhatatlanul pletykázó s félig fogatlan hősnő a nagyokat röhögő Ökölfível, a népszimüénekessel csaptak. Vagdali a primadonna jobbán ült és kiáll-hatatlan epedő tekinteteket vetett a csinos asszonyra, mit ez nevetésének talált és kaczagva fogadott. Ezen aztán egyaránt hizott a szójátékokat faragó reporter és a tenorista is.

A „Kékhasu bagoly“ éttermében ez alatt olyan füst és meleg támadt, hogy a közön-ség szebbik fele csak úgy szédült bele és így az estély csakugyan hatalmassá nőtte ki magát, — mint a hogy két műpártoló boltoslegény jegyezte meg, kik ez alkalmra czvikkert viseltek és úgy fixirozták a már cigarettázó naivát.

Már éppen másodszer riasztotta fel a jelenlevőket a dalárda az ismert csataordi-tással, hogy „Fegyverre honfiak!“ — mi-dőn a népszimüénekes markába verve

9. Machalek J. és társainak indítványa a váraljai utca kiköveztetése tárgyában. Az állandó választmány javálja ezen, valamint Francz J. L. indítványa értelmében az aradáci ut kiköveztetését; a pénz hitel útján megszerzendő.

Érdekes vita után, melyben részt vett Rózsa I., ki a Toldi Ferencz-utca kiköveztetését is javasolja, Stakics, ki a Gradnicza kiköveztetését mellegen ajánlja, elhatároztatott ezen három utca a folyó évben leendő kiköveztetése hitel útján. Az ülést ma kedden folytatják.

A tegnapi közgyűlés.

Vannak emberek, akik nem tartják érdekesnek a mi Ferencz-József-téri parlamentünket. Azok nem ismerik. Mert nagyon is érdekes. Van ennek a parlamentnek törzspublikuma, melyre az igazgató, akarom mondani, polgármester mindig számíthat, még felemelt helyárak mellett is. Az a közönség eljön jó és rossz időben, unalmas és mulatságos ülésekre egyaránt. Vannak azután képviselő urak, akik csak akkor jönnek el, mikor alkalmuk nyílik egy-egy hatalmas dikciót kivágni, melylyel eget ugyan nem lehet ostromolni, de kapacitálni — szintén nem lehet. Nem utolsó helyen említem fel azokat az urakat, kik csak akkor fáradsanak a képviselőtestület üléseibe, mikor egy rokont vagy jóbarátot kell valami hivatalba tuszkolni. És végül következnek azok a derek jámbor szavazó polgárok, kiket a „pártvezérek“ azon czélből tartanak rezervában, hátha valami pénzkérdésben le kell szavazni azokat, kik a korral szeretnek haladni. Hátul a legsötétebb Afrikában, a polgármester háta mögött ülnek az ujságírók, kik tenyerüket kinevezik ideiglenes íróasztalnak és úgy körmölnek le a szónokok neveit és véleményeit. Ők a becskerekai képviselőtestület legmostohább mostohái, talán az ő számukra is telik majd asztalra az új városházán.

A tegnapi ülés telt ház mellett ment végbe. Érdekes név volt a szinlapon, pardon, a tárgysorozaton, Loga Koszti, a

dalit, ki erőltetett mosolylyal igyekezett palástolni szörnyű dühét s legjobb alkalomnak vélte közönyösségének teljes színlelésére, hogy a verseket leírja.

A mig ez történt, Kőbölkutyné megsugta a reporternek, hogy a tenorista ez előtt henteslegény volt Pesten és azért hívja Ökölfő őt sonkának; aztán vihogtak tovább valamennyien, csak a primadonna férje megeresztette nagy komolyan a szeméit a Vagdali által ketté hasított levélpapírnak félretett felére. Az Ökölfő durva viczeze által szörnyű zavarba jött Vagdali ugyanis, a mint papír után nyult zsebébe, első tapintásra az öltözöben Kőbölkutyl elől anynyira rejtegetett levelet rántotta elé s annak tisztá lapjára kezdte írni a verset, míg a másik lapot leszakítva ott felejté az asztalon.

Az elkárhozásnak és elpusztulásnak induló Vagdali irt tehát tovább, míg Kőbölkutyl most már vérben forgó szemekkel tisztán leolvasta a rettenetes, az áruló levelet:

„Kedves Vagdali ur!

A miut tudom, holnap nem játszik. A férjem el lesz foglalva. Ne hagyja tehát otthon egyedül unatkozni Kőbölkutynét.“

— Pokol és kárhozat! — szavalta magában a primadonna férje, — hisz ez a feleségem levele. Holnap este én csakugyan játszom... Tehát világos minden. Megvagyok csalva! En... ah! — és a mint az utolsó szót elordította, úgy hogy zengett bele a terem és a nők felugráltak, a másik pillanatban szabad folyást engedve dühének félig lerántotta az asztalról az abroszt, mire

hatalmas alkaptány nevét olvasták, s az ő neve nemcsak hölgyeket, de úgy látszik urakat is vonz. Így aztán azon t. képviselőknek, kik nem jelentek meg pont 3 órakor, alkalmuk volt hol az ajtó mellett megállni, hol egy ablakmélyedésben szerényen meghúzódni.

Sok új arcot láttunk. A becskerekai hölgyeknek mind jó izlésük van. Azok a kiváltságos asszonyok és leányok, kiknek a sors anyagi javakkal, a törvény pedig azzal a joggal kedvezett, hogy magukat a városi közgyűlésen képviseltethessék, csupa csinos fiatal embert választottak ki képviselőnek.

A szélsőbalon, Rósa Ignác táján egy régi, megszokott arcot nélkülöztünk: szegény Gerner Ferenczet. Éppen neki, a legbuzgóbb és legönzetlenebb képviselőnek kellett elköltöznie ebből a világból. S neki is hálátlansággal fizettek a polgártársai. Nem buszuttatták el sem koszorúval, sem egy rövidke kis beszéddel. Pedig megérdemelte volna szegény Gerner, sokkal jobban, mint akár hány más ember. Mert nálánál buzgóbb tagja aligha volt és aligha lesz a becskerekai képviselőtestületnek.

A helyén ott ül a Mayer Rudi, a szőke, szende szerkesztője a Wochenblattnak. — Félénken nézi a félig bedölt plafondot, mely Damokles kardjaként függ a szerényen meghuzódó és pipáló polgártársak fejei felett. A mérnök-képviselők óvatosan oda huzódtak, ahol a vakolat még nem esett le. Justitia urnő az ő két serpenyőjével nyugodtan áll régi helyén és behunyja a szeméit. Mit is csinálhatna ő jobbat?

A kik azért jöttek el, hogy kaviart élvezzenek, esalódva mentek el. Érdekes leleplezéseket várt mindenki az alkaptány ismert vizsgálatairól, de nem jöttek. Még beszélni sem igen volt kedvük a képviselő uraknak. Csak Gyogyevits dr. szállt sikra a hatalmas Loga ellen. Ha nem ellenzékeskedhetik a Sándor-utcai parlamentben, hadd beszéljen a mi saját külön városházunkon. Tudni akarja mint vélekedik a minister Logáról és viselt dolgairól. A következő szónok, Perisits főjegyző már

csörömpölve tört össze egynéhány borosüveg.

— Be vagy már rugva, te libafejű? — fordult nagy nyugedtsággal Kőbölkutyl felé Ökölfő s helyükre tuszkolta a boltoslegényeket a naivával és a hösnővel együtt.

— Nana, kis öregem, — szólalt hozzá csititól a primadonna.

— Kigyó! — sziszegte vissza Kőbölkutyl s eltaszította az asszony simogató képét.

A primadonna nem értett az egészből egy szót se, de annál végzetesebben látott mindent Vagdali, ki a Kőbölkutyl rávetődő s halálos gyűlölséget szikrázó tekintetéből elértett mindent s kétségbeesett mozdulattal kapott a Kőbölkutyné levele után, a mit sikerült is neki zsebre vágni.

— Klári! — kiáltott nagy fölnynyel a naivára Kőbölkutyl, — kísérd haza rögtön a feleségemet és hálj ott; én ma kimulatom magamat Vagdallival! Ugy-e komám? — kérde a tenoristától pokoli nyájassággal.

Kőbölkutynak elsőrangú öklei voltak és Vagdali mocczanni se mert s szótlánul engedelmeskedett, szintugy a vaskos naiva is, ki csakhamar elindult a hűledező Kőbölkutynéval hazafelé, pedig az egyik boltoslegény éppen akkor vallott neki szerelmet és a másik pezsgő iránt alkudozott az öreg „Kékhasu bagoly“-lyal.

Kőbölkutyné egészen szeméire huzta csipkekendőjét, nehogy valaki észrevegye könyveit...

(Vége következik.)

nem olyan kíváncsi. Ő megelégszik azzal is, hogy a vármegye nem kívánja Loga ellen a fegyelmet, elégedjünk meg ezzel. S a képviselők nagy része megbocsátott az alkaptánynak az ő tavaly elkövetett merész mysogam stiklijéért és zajosan megéljenzi a főjegyzőt csinos beszédje végén. Ezzel vége is volt az érdekes tárgynak, a kaviár után jött a kenyér, mert az a kövezet, melyet a váraljai-utca és aradáci-ut kapnak, bizony olyan szükséges mint egy darab kenyér.

HIREK.

— A trónbeszéd és a „Torontál“. A tegnapi európai fontosságú eseménye a magyar trónbeszéd volt, melyet Nagybecskereken először lapunkban olvasott a közönség. A „Torontál“ a déli tizenkét órakor Budapesten fölolvastott trónbeszédet szó szerinti szövegében már délután 6 órakor közölte, és a tagadhatatlanul nagy aldozatba került távirati tudósításunkkal a mig megelőztük az összes vidéki lapokat és az összes budapesti reggeli lapokat, addig az országban lapunk volt a negyedik, mely a trónbeszédet még az nap kiadta, amennyiben a három budapesti esti-lapon kívül csak a „Torontál“ közölte az nap a király trónbeszédét. A közönség méltányolta is ezen igyekvésünket, mert Nagybecskereken még nem volt példa arra, hogy annyi példányban vegyenek lapot, mint a mió nagy számban kapkodta el a közönség tegnap a „Torontál“ összes példányait.

— Nyugdíjszabályok módosítása. A községi- és körjegyzők — jelenleg érvényben lévő — nyugdíjintézet alapszabályai szerint, minden községi jegyző évi 20 frtot, a községek pedig a lakosság számarányához mérten egy bizonyos évi összeggel tartoznak az alaphoz hozzájárulni, mely összeg 12 frtnál kisebb, 100 frtnál pedig nagyobb nem lehet. Nyugdíjazásokra azonban csak a 180 községi jegyző által évenként befizetendő 20 frt és az alap kamatai használhatók fel, ami összevéve 8110 frtot tesz. Nyugdíjazásokra azonban jelenleg 16,345 frt szükségeltetik, a hiány tehát 8235 frtot tesz, ezen hiány következtében már évekket ez előtt, midőn az még jóval kisebb volt, a megye hatósága az alapszabályok 24. §-ában kifejtett jogával volt kénytelen élni és a nyugdíjakból aránylagos (30 %) levonások által rendelé a hiányt felezni. Ezen a bajon segitendő, — miután a kimutatott hiány már 51% levonást vonna maga után, a megye törvényhatósági bizottsága egy új alapszabályt dolgoztatott ki, mely szerint a községi jegyzők ezentul fizetéseik után, — a természetbeni járandóságokat is pénzzé átszámítva, — évi 5%-al tartoznának az alaphoz hozzájárulni, a községek hozzájárulásai pedig nagyobb összegben állapítottak meg, egyben pedig felvetették az új alapszabályokban, hogy nyugdíjazásokra ne csak a jegyzők által fizetendő járulékok és az alap kamatai hanem a községek által fizetendő hozzájárulások is felhasználhatók legyenek, mi által az eddigi 30% os levonások teljesen megszűnnének. A belügyminiszterium azonban a hozzá jóváhagyás végett felterjesztett alapszabályok azon részéhez nem járult, hogy a községi jegyzők fizetéseiknek egy bizonyos %-al járuljanak az alap jövedelmeihez, mivel az esetben, esetleges tömeges nyugdíjazások folytán, az alapot komolyan veszélyeztetve látná, minthogy a fizetések arányához kellene akkor a nyugdíjakat is kiszabni. Az alapszabályok tehát módosítás végett visszaküldettek azzal, hogy a jegyzőkre úgy mint eddig egy bizonyos évi díj — mely az eddiginél nagyobb is lehet — szabassék ki. Hogy a nyugdíjazásokra ezentul a községek hozzájárulásai is felhasználhatók legyenek, a belügyminiszterium kifogást nem emelt. Ezek szerint a 30%-os levonások, ha az alapszabályok új-

ból felterjesztve jóváhagyatnak, megfognak szünni. Részünkről mi sem találnók tudásgosnak, ha egy községi jegyzőnek, úgy mint Bihar megyében az eddigi 20 frt helyett 40 frtot állapítanak meg, mivel ilyen összeg a legkisebb évi jövedelmet, 1000 frtot véve alapul, nem mondható soknak, mert ennyi jövedelemmel bizonyára a legkisebb községek jegyzői is bírnak. Akkor pedig, midőn a községi jegyző a saját valamint a családja megélhetéséről, biztosításáról van szó, ezen összeg épenséggel nem túlhajtott. Igen óhajtható, ha e fontos tárgyban a községi jegyzők részéről egy kis eszemesere fejlődne ki, melynek lapunkban szívesen engednénk helyet.

— **Jó madarak.** Ez elnevezés teljesen ráillik arra a kis, de épenséggel nem válogatott társaságra, a melyik egyéb komoly foglalkozás hiányában korezmáról korezmára jár s nagyszabású fufangokkal csapja be a horogra akadó balekokat. A jeles társaság tagjai a következők: Bieber Gusztáv, Bieber István, Andrejevits Nika, Zsivkov Ráda, Valentin Mihály, Nedelykovits Kója, Szvilavoz Péra, Richter Géza és még egy két bizalmatlanságot keltő alak, a kiknek az egyénisége még csak az idők folyamán fog teljesen kifejlődni és fegyházi körökben erőteljesen érvényre jutni. A jeles férfiak valamennyien tudományosan képzett sipisták és kiváló szaktekintélyek a hamis kártyázásban. Mesterségüket már régóta űzik, és pedig mostanáig olyan ügyesen, hogy megcsipni nem lehetett őket. A rendőrkapitány azonban most erélyesen intézkedett, s intézkedésének alighanem az lesz a vége, hogy a banda — szétrobban. Rendeletet intézett ugyanis a korezmárosokhoz, a melyben bírság terhe alatt szigorúan megtilja nekik, hogy ezeket a csavargókat helyiségekbe befogadják, s ha valamiképp mégis belopóznának, hát távolítsák el őket azonnal. Az éjjeli rendőr őrzőjárnak is szigorú köteletségüké tették, hogy e rendeletre felügyeljenek s a helyiségeket szemmel tartassák.

— **Délvidéki pénzhamisító-banda.** Emlegettük, hogy a Délvidéken egy nagyobb pénzhamisító-bandának jöttek a nyomára. A banda működésének központja Fehér templom volt, a hol épen 10 éve is fedeztek fel egy 40 tagból álló bankhamisító-bandát. Eddig harmincznál több tagját tartóztatták le, ezek között a banda vezéreit is. Ezek — mint a „M. A.” írja — a következők: Ludwig Mátyás fehértemplomi rézműves, eddig a város legtekintélyesebb polgára; Tersics Jova, kit már 1867-ban ítéltek pénzhamisítás miatt 12 évi fegyházra, a váci fegyházban ült 4 évig, a mikor megkegyelmeztek neki. Kiszabadulása után Nisbe ment, hol több évig mint kenyvkereskedő élt. A legutóbbi időben Bulgáriában s Romániában tartózkodott s Orsovában tartóztatták le; Schäfferling Mátyás fehértemplomi pékmester, ki letartóztatásakor kinyilatkoztatta, hogy ő a város legtekintélyesebb polgárait is be fogja rántani a bajba. Lechleiter Ferencz, fehértemplomi születésű korezmáros Izbistyén; Markovics Aron fehértemplomi mézeskalácsos; továbbá két krusicai, egy vöröstemplomi, két verseczi szerb s két kudritz német földműves. — Eddig öt bankóprést találtak, 1, 5 és 10 frtos bankók és 5 és 10 frankos szerb pénzek készítésére. Az eddigiekén kívül még számos letartóztatás van kilátásban; a rendőrség a nyomozást erélyesen folytatja.

— **Értesítés.** A szegedi m. k. bábaképző-intézetnél a legközelebbi magyar-német taniolyamra való beiratások márczius hó 1-től 10-ig tartanak. A felvétel feltételei: 20—40 éves életkor, jó erkölcs és egészség, melyek keresztlevelel, erkölcsi és orvosi bizonyítvánnyal igazolandók. Szegeden, 1892. február 21. Mann Jakab dr. igazgató-tanár.

— **Eiveszett aranyláncz.** A királyi kincstári ügyészség háza előtt a napokban egy arany óra lánczhoz tartozó, újnyi vastagságú lánczot találtak, melyet igazolt tulajdonosa a rendőrkapitányságnál átvehető.

— **Vívó-kurzus.** Kónyai Kyss Albert jönevű vívómester, márczius 1-től vívókurzust nyit Nagybecskerekben, a tornaegyleti helyiségben. Jelentkezhetni Eötvös-utca 14. szám alatt. A kitűnő sport-órákra szívesen fölhívjuk az érdeklődők figyelmét.

— **A vegetariánizmus és a nyomor.** A lipesei táplálkozási kiállításon a néptáplálkozás nagyforderejű kérdésének lehetőleg minden oldalról való megvilágítása szempontjából helyet talált a vegetariánus-táplálkozás feltűntetése is. A hivatalos jelentés e tárgyról a következőket írja: Midőn az ügyvezető bizottság ezen kiállításon a legnagyobb figyelemre méltatta a husnélküli táplálkozás bemutatását is, az azon körülmény különös felemlítése mellett történik, hogy a mai szociális időviszonyok között a legnagyobb fontossággal bír, bemutatni azt is, mennyire jogosulttá vált ma a husnélküli táplálkozás az által, hogy a mellett összehasonlíthatatlanul olcsóbb áron lehet teljesen jól és izletesen s oly tápszerekkel táplálkozni, melyek mindazon anyagokat nagy mennyiségben magokban foglalják, melyekre a testnek táplálására nagy szüksége van, s melyekkel való táplálkozás gyakran egészségesebb is, mint a legválogatottabb konyhaművészet által nyújtott eledetek. Epen a mai időben, midőn a nép alsó osztályában az elégedetlenség épen azon az alapon napról-napra mindinkább terjed, mert a husféle a mai általános fogalmak szerint egyedül tápláló-élelmi szerek mindinkább drágulása mellett, az alsóbb néposztály mind jobban megrövidítve látja magát azokkal szemben, a kik vagyoni állásuknál fogva több husfélé fogyaszthatnak, kötelességének hitte az ügyvezető bizottság épen ezen elégedetlenség alaptalansága érdekében, oda mutatni a husnélküli (vegetarián) táplálkozás jogosultságára s ezzel kapcsolatban annak az államokat annyira közelről érdeklő szociális kérdés megoldás körüli nagyfontosságára. A vegetán táplálkozás minél nagyobb mérvű elterjedésében a mai nap anyai családi boldogságot megsemmisítő elvhajzászat legáltalmasabb ellenszerét bírja a társadalom, s az elégedetlenségnek ezreit volna az képes kibékíteni sorsával.

Irodalom és művészet.

* **Az Athenaeum kézi Lexikonja.** A tudományok enciklopédiája, különös tekintettel Magyarországra. Szakfőriak közreműködésével szerkeszti Acsády Ignác dr. Számos térképpel és műmelléklettel. Budapest 1892. Kilenczedik füzet. A tudományos vállalatból, mely gyors népszerűsége verődött, most jelent meg a 9-ik füzet fényesen kiállítva s két igen szép műmelléklettel. Az egyik a Brit szigetek nagy színes térképe, a másik az öt emberfajnak színes képtáblája. Maga a szöveg a Cseppfolyós — Degradatio közti anyagot öleli fel s így e füzetben a C betű véget ér, s megkezdődik a D. Az egész füzetnek teljesen magyar jellege van, mert a Cs. Cz. betűkben alig van idegen anyag. A nagyobb cikkek közül Cseremiszek, Cserhát, Cserni Jován a mohácsi vész után feltűnt „fekete czár”, Csiga, Csigák, a Csillagászattal összefüggő számos cikkek, Csi-zió, Csőr, Csoma Sándor, Csonka bég, Csont, Csörzs árka, Csöd, Csuvaszok, Curia, Cyrill, Czartorski Czég, Czéh, Czement, Czigányok, Czigány nyelv és költészet, Czim, Czimer, Czukor, Czukoripar érdemelnek figyelmet. Különösen czimer, czukor és czukorcikkek fogják az érdeklődők figyelmét felköltetni. Ép oly gazdag és érdekes a D betű. Itt a Dalra Dal, Dalmácia, Dania, Dante, Darwin és Darwinismus, Daun stb. cikkek tűnnek ki. A füzet legérdekesebb cikkei közé tartoznak a Deák-cikkek: Deák Ferencz, Deák-mauzoleum, — párt, — szoba, — szobor s sok más, valamint Debreczen is, melylyel valami tizenkét cikket áll kapcsolatban. Melegen ajánljuk az igazán népszerűen, a magyar közönség igényeit teljesen számba vevő vállalatot a közönség

pártfogásába. Összesen 40 füzetből fog állani, melyek két hetenkint jelennek meg; egy füzet ára 30 kr. A legezészerűbb 10 füzetenkint a 3 frt előfizetni, mely összeg az Athenaeum kiadóhivatalához Bpestre küldendő. Különben kapható minden könyvkereskedésben is, és a legjobb lelkiismerettel ajánljuk a magyar közönség figyelmébe e Lexikon megszerzését.

* **Az Ország-Világ** legújabb két száma, a 7. és 8., különösen megérdemlik a figyelmet. Beniczky né-Bajza Lenke és Serao Matild érdekes regényein kívül egész sorral találjuk a nagybecsű közlemények, melyekből csak néhányat említnék föl izelítőül: „Az első esata”, nagy házi jelenet Szeredai Leótól, „Beatus ille”, költemény Sipos Somától, „A babám Jóska”, elbeszélés Scossa Dezsőtől, „A szeretetreméltóság”, csevegés Eszterházy Sándortól, „Magyar elem a bécsi színészeti kiállításon”, Váli Bélától, Tompa egy kiadatlan költeménye (Az olesóság), közli Ruttkay Gyula, Hilgermann Laura (arezképpel), „Gligor Vaszlika” elbeszélés Abonyi Arpádtól, „Egyedül”, költemény Heltsai Jenőtől, „A paradicsomban”, Gárdonyi Gézától, „A klotür”, Kada Elektől, Bánffy Dezső br. (arezképpel) stb. Mindkét számban heti krónika Székely Huszártól. A képek mind művészi becsűek, különösen említésre méltók Pettenkofen nagyobbra magyar tárgyú képei. Az „Ország-Világ” újév óta díszes borítékban jelen meg s mégis 10 frt helyett 8 frt az előfizetési ára.

* **A „Képes Családi Lapok”** legújabb száma a következő tartalommal jelent meg: Tolnai Lajos „Az ifjúkor regénye” és Bába Pál „Császári gaztettek” című regényeinek folytatása. Tábori Róbert „Karezképek” a művészet világából című hosszabb ciklusában Náday Ferencztől, a nemzeti színház tagjáról ír, jellemvezén őt több kimagasló szerepében. Tutsek Anna „Hét év mulva” című elbeszélése befejezést nyer e számban, míg Rákosi Viktor „Rozmaring a padlásablakban” című elbeszélése, melyet a „Petőfi-társaság” nagygyűlésén székfoglalóul olvasott fel, e számban veszi kezdetét. Cséry János dr. egészségügyi cikke a „heveny gyomorhurutról”, Telepi „Hát megvan?” című humorezzkje, továbbá Rudnyánszky Gyula és Weszely Odón költeményei gazdagítják még a „Képes Családi Lapok”-nak e számát, melynek képei is oly szép kivitelűek, hogy csak legmelegebben ajánlhatjuk olvasóink figyelmébe.

* **Bánatos hangok** cím alatt Vidats János, az ismert gavallér, a ki ez idő szerint párbajozás miatt a szegedi államfogházban ül, egy kötet költeményt adott ki, mely csinos kiállításban a szegedi Endrényi Lajos nyomdájából került ki. A költemények között van néhány ügyesen írt, csinos dal, melyek a szerző tehetségéről tesznek tanúságot. A kötet ára 1 frt, mely a szerző nevére, Szegedre, az államfogházba küldendő.

Táviratok.

A képviselőház ülése.

Budapest, febr. 23. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülését Janicsáry Sándor kor-elnök nyitotta meg, felszólítván a képviselőket, hogy megbízó leveleiket nyújtsák be. A szabadelvű párt a minisztereket zajosan megéljenezte, s különösen zajos és lelkes éljenzaj hangzott fel, a midőn a korjegyző Szapary Gyula gróf miniszterelnök nevét említette. Az ellenzék megéljenezte Apponyi Albert grófot, Péchy Tamást és Irányi Dánielt.

Nagy és hangos derűtséget keltett, hogy a székesfehérvári képviselőt, Tóth Aladárt egy hang eljenezte meg — Károlyi Gábor gróf, a ki Tóthnak ellenjelöltje volt, s vele szemben elbukott.

Ezután megtörtént a mandátumoknak kilencz osztályba való sorsolása.

Megtámadott mandátumok.

Budapest, február 23. (A Torontál eredeti távirata.) Janicsáry Sándor, a képviselőház korelnöke bejelentette, hogy Arany László, Pulszky Ágost és Fehérváry Géza báró mandátumai ellen kérvények adtak be.

Udvari ebéd Budapesten.

Budapest, febr. 23. (A Torontál eredeti távirata.) Tegnap este hat órakor 28 teritkü udvari ebéd volt, melyen a hadsereg főtisztjei voltak jelen.

A képviselőház alelnöke.

Budapest, febr. 23. (A Torontál eredeti távirata.) Irányadó politikai körökben hire jár, hogy Andrássy Tivadar gróf a ház alelnöki jelöltségéről lemondott, nehogy két mágnás legyen az elnöki székekben. Helyette a szabadelvű párt Perczel Dezsőt jelöli.

A honvédelmi miniszter mandátuma.

Budapest, febr. 23. (A Torontál eredeti távirata.) Fehérváry Géza báró, honvédelmi miniszter mandátumát az I-ső kerület ellenzéki polgárai, kérvénnyel támadták meg. Beszéli azt is, hogy a miniszter e mandátumáról önkényt lemond, s Baross Gábor, kereskedelmi minisztertől Pécszet veszi át.

A függetlenségi párt értekezlete.

Budapest, febr. 23. (A Torontál eredeti távirata.) A függetlenségi és 48-as párt mai értekezletén Irányi Dániel elnök bejelentette, hogy megkérte Szapáry Gyula gróf miniszterelnököt, hogy a ház egyik alelnöki széke a függetlenségi pártból töltesse be. Szapáry megígérte, hogy a kérelmet a szabadelvű párt elé terjeszti.

Nagy rendezvények Bécsben.

Budapest, febr. 23. (A Torontál eredeti távirata.) Tegnap este a forgalmi építkezések elhalasztása miatt ötezer munkás Hernalszban tüntető gyűlést tartott. A roppant zajjal és lármával lefolyt ülés után, nekivadulva, botokkal és kövekkel felfegyverkezve neki indultak a belvárosnak, hogy ott pusztítsanak. A rendőrség azonban elállta utjokat s kivont karddal akadályozta meg előrehaladásukat. A városban az eset roppant rémületet keltett s a boltokat mindenütt bezárták. A rendőrség a zavargók közül sokat letartóztatott. Sebesülés egy részről sem történt.

Szerb kormányválság.

Belgrád, febr. 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A kormányválság akuttá vált; az új miniszterium következőképp fog megalkulni: Pasic miniszterelnök és külügy, Gyája belügy, Milosavlyevics államtanácsos, vallás- és közoktatásügy, Nikolics igazságügy, Gersics vagy Pasicu pénzügy, Miletics Drasa ezredes hadügy és Tausanovits közmunkaügy.

Natalia újabb levele.

Bukarest, febr. 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Natalia királyné Biarritz-ből levelet intézett a belgrádi nőegyletnek, amelyben azt írja, hogy Szerbia az utóbbi években súlyos időköt élt át, olyan időköt, amelyekben férfiakról azt követelték, hogy lábbal tapossanak mindent, a mit szentnek tartottak. Ezekben a szomorú időkben a nőegylet, amely az ország legjobb asszonyaiból és leányaiból áll, hű maradt feladatához s nem hagyta magát elriasztani a maga elé tűzött feladatok megoldásától. A jövőndöz nemzedék, amely fájdalommal fog visszatekinteni arra, a mi Szerbiában történt, a nőegylet érdemeit méltányolni fogja.

Szocialista és munkásgyűlés.

Brüsszel, febr. 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A szocialisták kongresszusa nagy részvét mellett tegnap délelőtt 10 órakor vette kezdetét. Hosszabb vitát keltett ama kérdés, vajjon a sajtó képviselői jelen lehetnek-e a tárgyaláson? végre egyhangulag ebben az értelemben mondták ki a határozatot. A napirend első kérdése azon eszközökre vonatkozott, melyekkel az alkotmányrevízió elérhető volna. Több szónok nyilvános büntetéseket és vándorfelolvasásokat javasolt. A hennegru kerületből megjelent képviselők az általános sztrájknak azonnali alkalmazását hozták javaslatba. E kérdés feletti határozathozatalt a délutáni ülésnek tartották fenn. Az ülés, mely délelőtt végződött, fél kettő-kör újból nyílik meg. A rendőrség betiltotta a délutáni tervezett utcai meetinget. A tömeg, a marseillaiset énekelve, csendben szétoszlott.

Brüsszel, febr. 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A szocialisták és munkások gyűlése elhatározta, hogy a választások előtt nagy tüntetéseket rendeznek és kimondta, hogy a választás napja általános szünetnap legyen. Ha a kamarák elvetnék a revíziót és a jövő képviselőház nem szavazná meg az általános szavazati jogot, akkor kihirdetik az általános sztrájkot. A kiválóbb ipari központok nem küldtek képviselőket a gyűlésre.

Közgazdaság.

A budapesti gabnatózsdéről.

(A „Torontál“ eredeti tudósítása.)

Budapest, febr. 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.)

Határidő-üzlet:

Buza márcz.—apr. 10.34—10.39.

Buza máj.—jun. 10.30—10.32.

Buza őszi 9.25—9.27.

Tengeri máj.—jun. 5.44—5.46.

Zab tavaszra 5.96—5.98

Repeze 13.20.

Nyilttér.

Butoreladás.

Elköltözködés következtében házi butorok olcsón kaphatók

(68—2.2) Wechsler Samuelnél.

VASUTI MENETREND.

Menetrend a Nagyikinda—nbecskereki vasútvonalon

Érvényes 1891 okt. 1-től.

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a perczek számjegyeinek aláhúzása által (6.⁰⁰—5.⁵⁹) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.		3011 3001
		v. v. sz. v.
		I. II. III. o.
Budapest ind.		7.00 7.45
	Temesvár	9.30 11.30
Nagy-Kikinda		3.30 3.30
Karlova		4.34 4.11
Beodra		4.52 4.23
Török-Becse Aracs		6.03 5.02
Kumán		6.33 5.22
Melencze		7.07 5.42
Ellemér		7.35 6.01
Nagy-Becskek	érk.	7.59 6.18

Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.		3002 3012
		sz. v. v. v.
		I. II. III. o.
Nagy-Becskek	ind.	6.37 7.10
Ellemér		6.48 7.35
Melencze		7.11 8.08
Kumán		7.27 8.30
Török-Becse—Aracs		7.52 9.14
Beodra		8.27 0.00
Karlova		8.39 10.21
Nagy-Kikinda	érk.	9.23 11.12
	Temesvár	— 4.40
	Budapest	8.40 7.20

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain.

Nagy-Becskek—Versecz.		3101 3 11
		sz. v. v. v.
		I. II. III. o.
Nagy-Becskek	ind.	8.15 —
Nagy-Becskek—Bégapart		8.22 3.10
Lázárföld		8.50 3.43
*Pusztá-Kenderes 8. sz. órház		— —
*Lajosmajor		— —
Szárcsa		9.16 4.15
Szécsány	érk.	9.29 4.30
	Párdány I. alul	
Szécsány	ind.	9.39 4.74
Bóka		9.52 5.02
Kanak—O-Lécz		10.09 5.22
*Barárháza 6a. sz. órház		10.17 5.34
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy		10.26 5.46
Györgyháza		10.36 5.58
Zichyfalva		10.48 6.15
Nagy-Margita		11.03 6.31
*Loudon-Tanya		11.10 6.40
Bethlen-Tanya		11.29 7.02
*Temes-Paulis		11.37 7.12
Versecz-Rét		11.44 7.20
Versecz	érk.	11.48 7.24

Versecz—Nagy-Becskek.		3102 3102
		sz. v. v. v.
		I. II. III. o.
Versecz	ind.	5.12 2.35
Versecz-Rét		5.17 2.42
*Temes-Paulis		5.24 2.49
Bethlen-Tanya		5.34 2.57
*Loudon-Tanya		5.35 3.15
Nagy-Margita		6.04 3.23
Zichyfalva		6.16 3.35
Györgyháza		6.31 3.47
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy		6.50 4.02
*Barárháza 6a. sz. órház		7.01 4.10
Kanak—O-Lécz		7.13 4.19
Bóka		7.32 4.35
Szécsány	érk.	7.46 4.46
	Párdány I. alul	
Szécsány	ind.	8.01 4.56
Szárcsa		8.18 5.10
*Lajosmajor		— —
*Pusztá-Kenderes 8. sz. órház		— —
Lázárföld		8.51 5.37
Nagy-Becskek—Bégapart		9.22 6.04
Nagy-Becskek	érk.	— 6.08

Szécsány—Párdány.		3211 3213
		v. v. v. v.
		I. II. III. o.
Szécsány	ind.	5.10 9.44
Módos		5.67 10.14
*Fény		5.49 10.23
Párdány	érk.	6.01 10.35

Párdány—Szécsány.		3212 3214
		v. v. v. v.
		I. II. III. o.
Párdány	ind.	6.49 3.49
*Fény		7.02 4.02
Módos		7.17 4.17
Szécsány	érk.	7.40 4.40

Felelős szerkesztő: Dr. Brájler Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

3272. számhoz 1892.

(41—3.3)

Verseny tárgyalási hirdetmény

kő, kavics és homok szállítása tárgyában.

A Torontálvármegye területén levő nagybecskerek — zombolyai, paucsova — czrepajai, törökkanizsa — oroszlamosi, keviszöllös — alibunári, nagykikinda — perjámosi, törökbecse — melenczei és módos — dettai törvényhatósági közutakra folyó évben szükséges kavics, valamint törökbecse — beodrai, nagybecskerek — écskai, nagybecskerek — aradáczi, nagyszentmiklós — perjámosi, tomasevác — alibunári, nagybecskerek — paucsovai, szárcsavattinai, nagyszentmiklós — nyerői, módos — ujpécsi és módos — dettai törvényhatósági közutakon folyó évben szükséges homok beszerzésének és szállításának biztosítása céljából folyó évi február hó 29-én a torontálvármegyei alispáni hivatal helyiségében zárt írásbeli ajánlatok útján verseny tárgyalás tartatik.

Felhivatlak ennél fogva vállalkozni kívánók, hogy ajánlataikat fentemlitett hivatalhoz czimezve a kitűzött tárgyalási napon délelőtt 10 óráig nyujtsák be. — A később beérkezett ajánlatok, valamint általában a bármikor beérkezett táviratok figyelembe vétetni nem fognak.

Az öt pecséttel zárt ajánlatok borítékán a czimzésen felül világosan kiirandó a törvényhatósági közut neve, melyre az ajánlat vonatkozik.

Az ajánlatok a torontálvármegyei magy. kir. államépítészeti hivatalnál átvehető ajánlati minta és felosztási kimutatás szerint teendők.

A szállítani kívánt kő, kavics- és homokanyagok a vállalkozó pecsétjével ellátott két mintája az ajánlathoz csatolandó, egyuttal a felosztási kimutatásban a termelési hely is, honnan a szállítás fogatosítandó lesz, megjelölendő.

Nagybecskerek, 1892. évi január hó 21-én.

Egy-egy utrészletre nézve csak egy ár hozható ajánlatba.

Minden ajánlattevő, az ajánlatok beadására kitűzött határnaptól kezdve hat hétig kötve van ajánlatához.

A már benyújtott ajánlatok többé vissza nem vehetők.

Fentemlitett minden egyes törvényhatósági utra külön ajánlat nyujtandó be.

Csupán egyes utrészletekre vonatkozó ajánlatok csak akkor fognak figyelembe vétetni, ha a szakasz egy elkülönített utvonalszálra képez.

Ugy az ajánlat mint a hozzá mellékelte felosztási kimutatás szabályszerűen bélyegezendő és mindkettő ajánlattevő által sajátkezűleg aláírandó.

Az ajánlathoz a bánatpénznek a torontálvármegyei főpénztárba történt befizetéséről kiállított nyugta csatolandó.

A bánatpénznek a tárgyalásnál alapul szolgáló felosztási kimutatásban kitett mennyiség után az ajánlattevő által kikötött árak összegének legalább 5%-át kell kitennie.

Készpénz vagy értékpapírok az ajánlatok mellett el nem fogadhatók.

Azon ajánlattevőknek, kiknek ajánlatai nem fogadhatók el, bánatpénzüket az árlejtés eredménye feletti határozat hozatal után fog kiadatni.

A tett ajánlat az illető vállalkozóra nézve azonnal, Torontálvármegye közönségére nézve pedig csak azon naptól fogva kötelező, a mikor a megyei közigazgatási bizottság, illetve a nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszterium által elfogadatik.

A szállítási szerződés és részletes feltételek, az ajánlati minta és ennek mellékletét képező felosztási kimutatás a torontálvármegyei m. kir. államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekinthetők, illetve átvehetőek.

Torontálvármegyei alispáni hivatal.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.